

בולעטין # 296 - אייר תשמ"ז לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

מדרש תנחומא שלח פרק א

וידבר ה' אל משה שלח לך אנשים וגו':

(א) ילמדנו רבינו מהו לפרוש לים הגדול קודם לשבת שלשה ימים כך שנו רבותינו אין מפליגין את הספינה לים הגדול שלשה ימים קודם לשבת בזמן שהוא הולך למקום רחוק אבל אם מבקש לפרוש כמו מצור לצידון מותר לו לפרוש אפילו בערב שבת מפני שהדבר ידוע שהוא יכול לילך מבעוד יום במה דברים אמורים בשלוחי הרשות ואם היה שליח מצוה מותר לו לפרוש בכל יום שירצה למה מפני שהוא שליח מצוה ושליח מצוה דוחה את השבת וכן את מוצא בסוכה ששנינו שלוחי מצוה פטורין מן הסוכה שאין לך חביב לפני הקדוש ברוך הוא כשליח מצוה שהוא משתלח לעשות מצוה ונותן נפשו כדי שיצליח בשליחותו ואין לך בני אדם שנשתלחו לעשות מצוה ונותנין נפשם להצליח בשליחותן כאותן שני שלוחים ששלח יהושע בן נון שנאמר (יהושע ב) וישלח יהושע בן נון וגו' ומי היו שנו רבותינו אלו פנחס וכלב והלכו ונתנו נפשם והצליחו בשליחותם מהו חרש לאמר מלמד שעשו עצמן קדרין והיו צווחין ואומרים

הרי קדרות כל מי שרוצה יבא ויקנה כל כך למה שלא ירגיש בהן אדם לכך כתיב חרש קרי ביה חרס כדי שלא יאמרו בני אדם מרגלים וילכו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה עמדה וקבלה אותן הרגיש בהן מלך יריחו ושמע שבאו לחפור את כל הארץ שנאמר ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים וגו' כיון שהלכו לבקשם מה עשתה רחב נטלה אותם להטמינם אמר לה פנחס אני כהן והכהנים נמשלו למלאכים שנאמר (מלאכי ב) כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא והמלאך רוצה נראה רוצה אינו נראה וכן הנביאים נמשלו למלאכים שכך הוא אומר במשה וישלח מלאך ויוציאנו (במדבר כ) וכי מלאך היה והלא משה היה אלא מכאן שהנביאים נקראו מלאכים וכן הוא אומר (שופטים ב) ויעל מלאך ה' מן הגלגל אל הבוכים ויאמר אעלה אתכם ממצרים וגו' והלא פנחס היה אלא מכאן שנקראו הנביאים מלאכים וכן את מוצא באשתו של מנוח שאמרה איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא (שם יג) וכן הוא אומר (חגי א) ויאמר חגי מלאך ה' במלאכות ה' לעם לאמר הא למדת שנקראו הנביאים מלאכים וכן הוא אומר (ד"ה ב לו) ויהי מלעיבים במלאכי האלהים ובזים דבריו לפיכך אמר לה פנחס כשאני רוצה נראה וכשאני רוצה איני נראה ומנין שלא הטמינה אלא לכלב שנאמר (יהושע ב) ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותצפנם אינו אומר כאן אלא ותצפנו ללמדך כמה נתנו עצמן שני צדיקים אלו לעשות שליחותן אבל שלוחין ששלח משה היו רשעים מנין ממה שקראו בענין והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישובו וילינו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ הוי שלח לך אנשים:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)